



# poročevalec

DRŽAVNEGA SVETA REPUBLIKE SLOVENIJE

Ljubljana, 2. julij 2007

letnik XV

Št. 18

Mnenja komisij državnega sveta

2

Sklepi državnega sveta ob obravnavanih  
vprašanjih in pobudah

13



**Drugi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa sodelujejo z delovnimi telesi državnega zbora in jim dajejo mnenja o zadevah iz njihove pristojnosti**

---

Mnenje komisija za politični sistem **k predlogu zakona o službi v slovenski vojski** - druga obravnava, EPA 1410

---

**Komisija državnega sveta za politični sistem** je na 73. seji, dne 11. 6. 2007, obravnavala predlog zakona o službi v slovenski vojski, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

Po mnenju predlagatelja je dosedanji razvoj in uveljavljanje poklicne vojske s pogodbeno rezervo, postopno doseganje organizacijskih, kadrovskih, tehničnih in funkcionalnih vojaških zmogljivosti, postopno povečevanje sodelovanja pri izvrševanju obveznosti v mednarodnih organizacijah, povečevanje povezljivosti za skupno delovanje z vojaškimi organizacijami članic Nato in EU in drugi procesi, povečal potrebo, da se s posebnim zakonom uredi vojaška služba v Slovenski vojski. Kljub načelnim rešitvam v Zakonu o obrambi o opravljanju vojaške službe, vodenju in poveljevanju ter širjenju določb, ki urejajo posebna delovna pravna vprašanja, ki izhajajo iz značilnosti in posebnih zahtev vojaške službe, postaja postopoma ureditev, ki je že zajeta v Zakonu o obrambi preozka in premalo prilagojena potrebam delovanja Slovenske vojske. Vseh vprašanj in ugotovljenih pomanjkljivosti ni mogoče urediti, spremeniti oziroma nadomestiti s spreminjanjem Pravil službe v Slovenski vojski, saj gre pretežno za vprašanja, ki se jih lahko ureja le z zakonom, ne pa s pravili službe. V zakonu o vojaški službi je treba urediti temeljne odnose v vojaški organizaciji, ki neposredno vplivajo na izvajanje vojaške službe in ki so se doslej urejali predvsem s Pravili službe v Slovenski vojski. Temeljni cilj Zakona o službi v Slovenski vojski je podrobneje urediti v skladu z načeli in osnovnimi rešitvami določenimi v Zakonu o obrambi, načine in oblike uresničevanja nalog Slovenske vojske, poveljevanje in druga vprašanja, ki so podlaga za učinkovito opravljanje vojaške službe. Naloge Slovenske vojske so določene z Zakonom o obrambi, z Zakonom o službi v Slovenski vojski pa se določajo oblike in načini izvajanja nalog Slovenske vojske.

Predlagatelj je v oceni stanja in razlogih za sprejem zakona po mnenju komisije navedel prepričljive razloge, ki narekujejo sprejem posebnega zakona, ki je posledica že sprejetih odločitev slovenske politike.

Nekateri člani komisije (Jenko, Peršak) so izrazili pomisleke glede financiranja vojske glede na ostala prioriteta področja. Pod krinko kolektivne obrambe naj bi se uresničevali interesi tujih držav, celo tistih izven EU. Promocija vojaškega poklica gre v nasprotno smer kot ji je sledila bivša JLA (gradnja, pomoč pri elementarnih in drugih nesrečah ipd.). Koncept poklicne vojske ni skladen s tradicijo slovenskega naroda, saj je odpor vedno rasel iz ljudi. Večji del vojske bo bil zaradi njenih značilnosti (nižja izobrazbena struktura, veliko povpraševanje) sestavljen iz priseljencev, ki imajo

drugačno mentalno strukturo. Glede na to, da bo večina držav v okviru zavezništva, bo morebitna kriza izšla iz konflikta v zavezništvu, zato nam le to takrat ne bo nič pomagalo. Zanašamo se na dobro voljo partnerjev v zavezništvu, vključno z njihovimi potrebami. Izpostavljena je bila država brez vojske, ki bi se lahko razvijala v okviru najemniške vojske; drugi člani so poudarjali, da je poklicna vojska poklic, ki zahteva svoje pogoje (Ilc) in da je predlog zakona posledica tistega, kar se je Slovenija zavezala kot država (Zupan).

Po besedah ministra za obrambo g. Erjavca IV. poglavje (Poveljevanje) izvira iz preteklih obtožb o domnevnem spolnem nadlegovanju (ki so se izkazale kot neutemeljene) in elementov stroge vojaške hierarhije.

Jasna določitev je velikega pomena za uveljavljanje pravic in dolžnosti tako da bodo vojaške osebe lahko nedvomno vedele, zoper katere odločitve imajo možnost ugovora in kasnejše pritožbe ter zoper katere odločitve je možnost ugovora prepovedana. Le v takem primeru bo poveljevanje doseglo pravi namen.

#### **V poglavju Poveljevanja bi bilo treba jasno navesti:**

- *kaj sodi pod pojem ukaza in kaj izven njega,*
- *ali je ugovor možen le zoper akte poveljevanja ali tudi zoper akte vodenja,*
- *ali je ugovor možen zoper nadrejenega in kdaj zoper drugo vojaško osebo,*
- *potencialne razloge, v okviru katerih je možen ugovor (ali obstaja pravica do ugovora po ZObr zaradi kršitve temeljnih človekovih pravic in temeljnih svoboščin),*
- *navedbo konkretnih razlogov v ugovoru,*
- *ali razlogi za odstop od službene poti sodijo med razloge za ugovor,*
- *jasen postopek (npr. kako ravnati s pobudo za začetek postopka pri varuhu človekovih pravic, ki jo predvideva ZObr, predlog zakona pa je postopkovno ne ureja).*

K posameznim členom ima komisija naslednje **pripombe**:

#### **K 32. členu**

Po 32. členu predloga mora ukaz vojaška oseba izvršiti brez ugovaranja, razen v primerih, ki jih določata Zakon o obrambi in ta zakon, ko lahko vojaška oseba izvršitev ukaza odkloni. Predlog zakona v prehodnih določbah določa (94. člen), da postopki v zvezi s predlogi, ugovori, zahtevami in pritožbami po službeni poti, začeti pred uveljavitvijo tega zakona, se nadaljujejo in zaključijo po predpisih in Pravilih službe v Slovenski vojski, ki so veljala do uveljavitve tega zakona. Za postopke, roke, pristojnosti in druga vprašanja, ki so s tem zakonom drugače urejena kot v Pravilih službe v Slovenski vojski, se ta zakon uporablja neposredno.

Tako ni jasno, ali obstaja pravica do ugovora po ZObr zaradi kršitve temeljnih človekovih pravic in temeljnih svoboščin, saj med razlogi za odklonitev ukaza (33. člen) ni navedena, prav tako se obrazložitev k členu sklicuje le na 43. člen ZObr, ne pa tudi na 52. člen. Delno bi bil lahko ugovor zaradi kršitve temeljnih pravic upoštevan v 34. členu predloga (prepoved poniževanja, sramotenja in žaljenja), vendar je pojem temeljnih pravic širši in vsebuje tudi mnoge druge situacije poleg pravice do osebnega dostojanstva.

### **K 33. členu**

Odklonitev ukaza ureja 33. člen. V miru lahko vojaška oseba odkloni, poleg primerov, določenih v Zakonu o obrambi, tudi izvršitev ukaza, če ta pomeni neposredno nevarnost za njeno zdravje in življenje, ne gre pa za izvajanje pomoči ob naravnih in drugih nesrečah, za sodelovanje v mednarodnih obveznostih oziroma za opravljanje bojnih nalog v miru. O odklonitvi ukaza mora tisti, ki je ukaz izdal, takoj obvestiti nadrejenega, ki dokončno odloči o izdanem ukazu.

Vojaška oseba v skladu s prejšnjim odstavkom lahko odkloni izvršitev ukaza samo, če se ukaz nanaša na:

- delo s strupenimi ali kako drugače hudo škodljivimi snovmi brez zaščitnih sredstev in za katero vojaška oseba ni strokovno usposobljena;
- če pri izvrševanju ukaza ni mogoče zagotoviti niti najnujnejših varnostnih ukrepov.

Vojaška oseba izjemoma ne glede na prvi odstavek tega člena lahko odkloni v miru izvršitev ukaza tudi, če bi izvršitev ukaza po njenem prepričanju pomenila storitev prekrška in bi bilo zaradi izvršitve ukaza neposredno ogroženo njeno življenje. Vojaška oseba mora pred tem nadrejenega opozoriti, da bi z izvršitvijo ukaza storila prekršek in da bi bilo zato ogroženo njeno življenje. O odklonitvi ukaza mora tisti, ki je ukaz izdal, takoj obvestiti nadrejenega, ki dokončno odloči o izdanem ukazu.

Glede na primerjavo prvega s tretjim odstavkom ni mogoče sklepati na neke izjemne okoliščine, ki bi bile drugačne od posledice, ki je podobna (prvi odstavek vsebuje tudi nevarnost za zdravje) v obeh odstavkih: neposredna nevarnost za življenje. Če obstaja takšna nevarnost, se lahko posameznik sklicuje tako na prvi kot tretji odstavek, saj ločitev med njima ni narejena dovolj natančno; storitev prekrška kot edini razlikovalni znak še vedno ne pokaže na izjemne okoliščine, ki bi narekovale uporabo tretjega odstavka. Tako *ne vemo ali izjemne okoliščine predstavljajo težo prekrška ali dejanske okoliščine, v katerih naj bi bil storjen ali kar oboje.*

*Rešitev se ponuja v dveh alternativah: ali v črtanju besede "izjemoma" ali pa v njeni nadomestitvi npr. z "zaradi nevarnosti za javni red, varnost, premoženje ali zdravje ljudi".*

Predlog zakona govori o odklonitvi ukaza le v miru, ne pa tudi v času vojnega stanja. V času vojnega stanja prav tako obstajajo okoliščine, ki narekujejo odklonitev ukaza, vsebujejo pa jih določbe mednarodnega vojnega prava. Po 43. členu ZObr nihče ne sme

izdati, niti ni dolžan in ne sme izvršiti povelja, če je očitno, da bi s tem storil kaznivo dejanje ali kršil določbe mednarodnega vojnega prava. Kazenski zakonik prav tako poleg ZObr, ki prepoveduje storitev kaznivega dejanja v vsakem primeru, prav tako ne ločuje med kaznivimi dejanji, ki bi bila storjena v času vojne ali v mirnem stanju.

**Predlog zakona ne ureja postopka, ko bi podrejeni (za razliko od nadrejenega) vedel, da bo z izvršitvijo ukaza storil kaznivo dejanje ali kršil določbe mednarodnega vojnega prava, kar (kršitev) ZObr izrecno prepoveduje. Člen 283 KZ v takih primerih izrecno določa, da je podrejeni odgovoren za takšno kaznivo dejanje, pa čeprav je bilo storjeno na ukaz nadrejenega. Prav tako ni izrecno določeno, kdo bo odgovarjal zaradi storjenega prekrška, kdo ga lahko naznani, v kakšni obliki ipd.**

Kazenski zakonik pri kaznivem dejanju neizpolnitve ukaza in odrekanja poslušnosti (273. člen) določa, da se vojaška oseba, ki ne izpolni ukaza nadrejenega v zvezi s službo ali mu odreče poslušnost, pa zaradi tega nastane nevarnost za življenje ljudi ali premoženje velike vrednosti, kaznuje z zaporom do dveh let. **Po nasprotnem razlogovanju bi lahko trdili, da lahko podrejeni glede na določila KZ odkloni ukaz ne samo zaradi neposredne nevarnosti za svoje zdravje ali življenje (33. člen predloga), pač pa tudi zaradi nevarnosti za življenje drugih ljudi ali premoženja velike vrednosti, česar predlagatelj ni predvidel, zakonodajalec pa določa kot bistven element pri storitvi omenjenega kaznivega dejanja.**

Predlagatelj v zadnjem odstavku prvega podpoglavja (ocena stanja in razlogi za sprejem zakona) predloga zakona navaja, da bo zakon "uredil posamezna vprašanja vojaške službe za poklicne pripadnike Slovenske vojske, v tistem delu, ki v Zakonu o obrambi še niso urejena oziroma še dodatno razdelal posamična vprašanja, za katere so načela opredeljena v Zakonu o obrambi. V zakonu o vojaški službi je treba urediti temeljne odnose v vojaški organizaciji, ki neposredno vplivajo na izvajanje vojaške službe in ki so se doslej urejali predvsem s Pravili službe v Slovenski vojski. Gre za vprašanja, ki so preverjena in preizkušena v praksi in jih je treba predpisati v obliki zakonskih norm". V tej zvezi izrecno opozarjamo na 52. člen ZObr (varstvo človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter pravica do ugovora), po katerem lahko vojaška oseba da pobudo za začetek postopka pri varuhu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, če meni, da so ji med vojaško službo njene pravice ali temeljne svoboščine omejene ali kršene. Vojaška oseba ima pravico do ugovora zoper prejeto povelje v skladu s pravili službe. Ugovor ne zadrži izvršitve dobljenega povelja, razen v primeru iz osmega odstavka 43. člena ZObr. Predlog zakona kljub ugovornem postopku, ki je predviden na zakonski ravni, ne ureja ugovora zoper povelje, ki krši temeljne pravice ali svoboščine podrejenega oziroma postopka pobude za začetek postopka pri varuhu človekovih pravic.

### **K 34. členu**

Predlog kot rečeno v 34. členu ureja prepoved poniževanja, sramotenja in žaljenja. Nadrejeni ne sme izdati ukaza, ki temelji na spolu, veroizpovedi ali katerikoli drugi osebni okoliščini podrejenega, s katerim se fizično, verbalno ali kako drugače ponižuje, sramoti oziroma žali dostojanstvo podrejenega. Podrejeni mora tak ukaz izvršiti, vedar pred izvršitvijo seznanil nadrejenega, da bo ukazu ugovarjal po službeni poti pri višje nadrejenem v skladu s tem zakonom. **Zastavlja se vprašanje, ali bo podrejeni res zaradi šokantnega poniževanja, sramotenja in žaljenja v takih trenutkih res tako "priseben" in sposoben, da bo lahko že pred izvršitvijo seznanil nadrejenega, da bo ukazu ugovarjal po službeni poti. Zgleda, da bo predhodna seznanitev podrejenega procesna predpostavka, na podlagi katere bo lahko podrejeni kasneje vložil ugovor; v nasprotnem primeru bo podrejeni očitno prekludiran in ugovora ne bo mogel vložiti, kar bi bilo v določenih primerih neupravičeno.**

### **K 37. členu**

Predlog v 37. členu določa možne odstopne od službene poti. Odstop od službene poti je dovoljen le v primerih iz 34. člena (prepoved poniževanja, sramotenja in žaljenja) ali kadar gre za službene zadeve, pri katerih bi drugačno ravnanje ogrozilo varnost moštva, varnost oborožitve in vojaške opreme, povzročilo veliko materialno ali drugo škodo ali ogrozilo interese Slovenske vojske in obrambe države. Vojaška oseba, ki odstopi od službene poti, mora o tem seznaniti nadrejenega takoj, ko je to mogoče.

Ravnanje, ki bi ogrozilo varnost moštva, varnost oborožitve in vojaške opreme, ali ki bi povzročilo veliko materialno ali drugo škodo ali ogrozilo interese Slovenske vojske in obrambe države, je tako navedeno kot **razlog za odstop od službene poti**, čeprav zoper takšno ravnanje **ni predvidenega izrecnega ugovora** niti v ZObr niti po predlogu zakona.

Zaskrblijujoče je tudi dejstvo, da se po drugem odstavku 37. člena predloga neupravičen odstop od službene poti *kaznuje kot težja kršitev vojaške discipline zaradi opuščanja predpisanih postopkov, ki povzroči večje škodljive posledice.* Prav tako iz besedila "*ki povzroči večje škodljive posledice*" ne moramo jasno razbrati ali gre za potencialno nevarnost ali za konkretno oz. za konkretno posledico neupravičenega odstopa.

### **K 41. členu**

Službena pot je po 36. členu predvidena za obravnavo predlogov, prošenj, zahtev in pritožb, medtem ko celotno drugo podpoglavje v besedilu členov ("**Službena pot za obravnavo predlogov, ugovorov, prošenj, zahtev in pritožb**") ureja le **ugovor in pritožbo. Predlog ne predvideva primere, v katerih se lahko vloži predlog, prošnja ali zahteva.** 41. člen predloga določa le, da lahko vojaška oseba posreduje namesto po službeni poti nadrejenemu predlog, prošnjo ali zahtevo vodnemu zaupniku, če se ta nanaša na akte vodenja in poveljevanja oziroma ravnanje drugih vojaških oseb ali nadrejenih in je v zvezi z vojaško osebo. Vodni zaupnik mora brez odlašanja po službeni poti tak predlog, prošnjo ali zahtevo posredovati nadrejenemu, ki o njej odloči oziroma sprejme vojaško osebo na uradni razgovor. Kljub temu **ne dobimo odgovora ali je**

**možno predlog, prošnjo ali zahtevo poslati po službeni poti, če se ne nanaša na akte vodenja in poveljevanja oziroma ravnanje drugih vojaških oseb ali nadrejenih, ki so v zvezi z vojaško osebo.** Nanašanje na akte vodenja in poveljevanja oziroma ravnanje drugih vojaških oseb je lahko zgolj posledica, vzroka pa predlog zakona ne poda. Tako ne vemo, na kaj se nanaša predlog, prošnja ali celo zahteva. Člen govori tudi o "zadevah, ki jih vojaška oseba uveljavlja po službeni poti" in o "perečih vprašanjih", tako da se vprašanje še bolj zamegli. Ali se zahteva nanaša samo na zahtevo poveljnika voda ali čete po mnenju vodnega ali četnega zaupnika ali pa je zahteva drug izraz za pravico podrejenega?

#### **K 42. členu**

Člen 42. člen ureja uradni razgovor pri ministru. Poveljnik bataljona, njemu enake ali višje enote, častnik s činom polkovnik ali višjim činom ali vojaški uslužbenec XIV. ali višjega razreda, ki ni zadovoljen z odločitvijo nadrejenega o pritožbi, lahko pisno zaprosi za uradni razgovor pri ministru. Minister najpozneje v sedmih dneh odloči, ali bo vojaško osebo sprejel na uradni razgovor. Uradni razgovor pri ministru poteka ob navzočnosti načelnika generalštaba najpozneje v štirinajstih dneh od dneva vložitve pisne prošnje.

Iz predloga zakona ne izhaja, da bi moral nadrejeni o vsaki odločeni pritožbi obvestiti poveljnika voda ali druge njemu nadrejene. Iz določbe ni razbrati razloga za uradni razgovor pri ministru, prav tako pa tudi ne sankcij, ki bodo za nadrejenega najverjetneje sledile. V primeru poseganja v pravice nadrejenega, bi moral biti le ta o tem seznanjen; prav tako bi moral imeti možnost zagovora.

#### **K 43. členu**

**Člen 43. člen prepoveduje skupinske ugovore in pritožbe.** Skupinski ugovori ali pritožbe zoper akte vodenja in poveljevanja niso dovoljeni in se ne obravnavajo ter štejejo kot težja kršitev vojaške discipline zaradi opuščanja oziroma nepooblaščenega spreminjanja predpisanih postopkov, ki povzroči večje škodljive posledice.

Tudi tu iz besedila "*ki povzroči večje škodljive posledice*" ne moramo jasno razbrati ali gre za potencialno nevarnost ali za konkretno oz. za konkretno posledico skupinskega ugovora ali pritožb. Člen zavajajoče prepoveduje skupinske ugovore in pritožbe zoper akte vodenja, čeprav **dejansko ni dovoljen niti individualni ugovor ali pritožba zoper akt vodenja.** Člen 38 sicer določa, "da se ugovori lahko nanašajo na izdane akte vodenja in poveljevanja, vendar le v delu, ki se neposredno nanaša na vojaško osebo, ki vlaga ugovor na službene zadeve ali ravnanje druge vojaške osebe ali nadrejenih v zvezi s službenimi zadevami", vendar se po 30. členu **ukaz nanaša le na akte poveljevanja** in ne vodenja (vodenje je v rokah ministra - glej 42. člen ZObr), prav tako se ugovor ne more neposredno nanašati na ravnanje druge vojaške osebe (enakega ranga), pač pa le na nadrejenega (načelo enostarešinstva) oziroma tistega, ki ima v danem trenutku pravico izdajanja povelj.

**Člen ne da jasnega odgovora kaj storiti v primeru, ko bi vsi podrejeni hkrati vložili individualne ugovore, saj bi imeli enako dejansko posledico kot skupinski ugovor in po drugi strani zakaj je prepovedan skupinski odgovor, če gre za "šokanten" ukaz nadrejenega.**

Skupinski ugovor ali pritožba se ne obravnava. Zoper vlagatelje pa se uveljavlja odgovornost zaradi kršitve vojaške discipline zaradi opuščanja oziroma nepooblaščenega spreminjanja predpisanih postopkov, ki povzroči težje škodljive posledice. Takšno ravnanje oziroma opustitev je po mnenju predlagatelja "določena kot težja kršitev vojaške discipline in opredeljena v 5. točki četrtega odstavka 57. člena Zakona o obrambi. Takšno ravnanje podrejenih ima lahko tudi znake kaznivega dejanja, če se vojaška oseba skupaj z drugimi vojaškimi osebami, upre ukazu nadrejenega v zvezi s službo ali ukazu noče izpolniti" (obrazložitev k 43. členu). 5. točka četrtega odstavka 57. člena ZObr določa "malomarno **izvrševanje dolžnosti** ali opuščanje oziroma nepooblaščenno spreminjanje predpisanih postopkov za določeno ravnanje, ki povzroči večje škodljive posledice" kaznivo dejanje upiranja nadrejenemu (274. člen KZ) pa določa, da se "vojaška oseba, ki se skupaj z drugimi vojaškimi osebami upre ukazu nadrejenega v zvezi s službo ali ga noče izpolniti, ali mu odreče, da bi **storila svojo dolžnost**, kaznuje z zaporem od treh mesecev do petih let".

Če se prepoved skupinskega ugovora nanaša le za opustitev ali nepooblaščenno spreminjanje predpisanih postopkov je potrebno pripomniti, da je ravno ta predlog zakona tisti, ki naj bi uredil postopke. Nadrejeni bi v takih primerih skupinski ugovor enostavno zavrgel, ker ni dovoljen. **43. člen pa spusti ravno tisto, kar je bistvo prepovedi skupinskega ugovora - izrecna prepoved skupne odklonitve ali upiranja ukazu, ki mora biti v zvezi z izvrševanjem dolžnosti podrejenega. Če ukaz ne izvira iz dolžnosti, ki je v zvezi s službo, upiranja nadrejenemu ne moremo šteti niti za težjo kršitev vojaške discipline niti za kaznivo dejanje.**

43. člen predloga bi se tako lahko glasil:

*"Skupinski ugovori ali pritožbe zoper akte poveljevanja niso dovoljeni in se ne obravnavajo. Skupna odklonitev ali upiranje ukazu se šteje kot težja kršitev vojaške discipline, ki bi lahko povzročila večje škodljive posledice zaradi opuščanja oziroma nepooblaščenega spreminjanja predpisanih postopkov in dolžnosti, ki so v zvezi s službo".*

IV. poglavje predloga zakona ureja poveljevanje in izvrševanje ukazov. Ukaz ureja celovite dejavnosti, povezane z delom ali uporabo oziroma popolnjenjem enot in se loči od povelja, ki določa konkretno ravnanje vojaških oseb (glej 6. in 7. odst. 29. člena), oba pa se poleg direktive, odločitve, načrta, standardnih operativnih postopkov, pravil in tehničnih navodil uvrščata med akte poveljevanja.

Peta tč. prvega odstavka 3. člena predloga zakona določa, da je službena pot z zakonom in Pravili službe v Slovenski vojski (v nadaljnjem besedilu: pravila službe) urejen postopek, po katerem pripadnik posreduje nadrejenim svoje prošnje, predloge in



zahteve ter ugovarja sprejetim odločitvam v zvezi z njegovim položajem, nalogami in drugimi vprašanji v zvezi z vojaško službo.

Člen 30 ureja izdajanje **aktov poveljevanja**, za katere v nadaljnjem besedilu uporablja **skupen izraz ukaz**, ki se očitno uporablja tudi za povelje, čeprav ju pred tem 29. člen predloga ločuje kot dva akta poveljevanja, 3. člen predloga govori o "odločitvah", 38. člen o ugovorih zoper akte vodenja in akte poveljevanja nadrejene osebe in druge vojaške osebe, 33. člen o odklonitvi le ukaza, 34. člen o ugovoru zaradi poniževanja, sramotenja in žaljenja nadrejenega.

#### **K 45. členu**

Člen določa možnost izrednega povišanja in napredovanja. Vojaška oseba je v letu, ko ji preneha služba v Slovenski vojski zaradi izpolnitve pogojev za pridobitev pravice do starostne pokojnine po splošnih predpisih ali zaradi invalidske upokojitve, lahko izredno povišana ali napredovana v neposredno višji čin ali razred, kar se šteje kot posebno priznanje za opravljanje vojaške službe.

Predlog bi moral določiti, da mora vojaška oseba jasno navesti, kdaj se želi upokojiti in od katerega trenutka ima pravico do izrednega povišanja: ali od koledarskega leta, v katerem se bo upokojila ali od let starosti, ki jih je izpolnila vojaška oseba.

Če ima vojaška oseba npr. meseca januarja pravico do izrednega napredovanja, ker se bo februarja že upokojila je razlika od tiste vojaške osebe, ki bo ravno tako meseca januarja imela enako pravico, čeprav bo izpolnila pogoje za upokojitev v mesecu decembru. *Z vidika načela enakosti vojaških oseb bi bilo skladneje, da bi vse osebe pridobile **pravico do izrednega napredovanja od trenutka, ko bi jim začelo teči zadnje starostno leto pred upokojitvijo, ne pa koledarsko leto.***

#### **K 47. členu**

Člen določa zadržanje napredovanja in odvzem razreda le za vojaškega uslužbenca, **ne pa tudi zadržanja povišanja za vojake**. Po 63.a členu ZObr so vojaški uslužbenci nižji in višji (od I. do XV. razreda), razporejajo pa se na dolžnosti, določene s formacijo, za katere se *ne zahteva vojaška izobrazba*, vojak pa je poddesetnik, desetnik in naddesetnik.

ZObr šteje za vojaške osebe vojake, podčastnike, častnike in vojaške uslužbenca (glej pomen izrazov). Vojaški osebi se kot disciplinski ukrep za težje kršitve vojaške discipline lahko odvzame čin oziroma razred za eno stopnjo ali se jo *razporedi na drugo ali nižjo dolžnost največ do enega leta* (4. odst. 58. člena ZObr). Po predlogu 47. člena lahko (le op.) *vojaškemu uslužbencu* lahko pristojni organ v skladu z Zakonom o obrambi izreče zaradi težje kršitve vojaške discipline, *zadržanje napredovanja v višji razred najmanj za dve in največ za pet let* od dneva, ko je izrečeni ukrep zaradi kršitve vojaške discipline dokončen. Vojaški uslužbenci bodo tako zaradi storitve enako težke disciplinske kršitve

v slabšem položaju kot vojaki; medtem ko bodo prvi za napredovanje lahko prikrajšani do 5 let, bodo slednji le za eno leto.

### K 77. členu

Člen razširja pravico do zdravstvene oskrbe, ki jo ureja 53. člen ZObr (posebne pravice med vojaško službo). Za razliko od brezplačnega zdravstvenega varstva in pravico do brezplačne nujne zdravstvene pomoči, predlog določa še zagotovitev nujne medicinske pomoči med streljanjem in opravljanjem drugih nevarnih nalog med vojaškim usposabljanjem in izobraževanjem; preventivne zdravstvene ukrepe pred in med izvajanjem posebej zahtevnih vojaških nalog, pred napotitvijo na opravljanje vojaške službe izven države in po vrnitvi v državo; zagotovitev prednostnega zdravljenja ob poškodbah ali bolezni pri delu med vojaško službo in sodelovanje v programih zdravstvenega ozaveščanja kot dela vojaškega strokovnega usposabljanja in izobraževanja.

Od naštetih pravic v nekoliko večji meri *izstopa pravica do zagotovitve prednostnega zdravljenja ob poškodbah ali bolezni pri delu med vojaško službo, saj se slednja ne nanaša le na vojno stanje. V času miru pa takšna in druge pravice privilegirajo vojake glede na ostale primerljive poklice (policija, pazniki, reševalci), ki skrbijo za varnost, red in mir v državi. Enako bi lahko trdili za posebne programe za obvladovanje psihičnih obremenitev in socialno varstveno oskrbo (svetovanje pri zaposlitvi zakonca, svetovanje in pomoč pri zagotavljanju otroškega varstva), pravno svetovanje, športne dejavnosti in organizirano preživljanje prostega časa in klube in centre za celotno skrb ter skrb za nekdanje pripadnike (upokojili od 14.1.1995 dalje) (79., 80., 82., 84., 85. in 92. člen predloga). Za vse pravice, ki izhajajo iz celotne skrbi bo skrbela posebna služba za izvajanje celotne skrbi, ki mora začeti z delom najpozneje v enem letu po uveljavitvi tega predloga zakona (98. člen).*

Komisija je po razpravi sprejela naslednji **s k l e p**:

Komisija **podpira** predlog zakona.

\* \* \*

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

---

Mnenje komisija za politični sistem **k predlogu zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu osebnih podatkov** - skrajšani postopek, EPA 1462

---

**Komisija državnega sveta za politični sistem** je na 73. seji, dne 11. 06. 2007 obravnavala predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu osebnih podatkov, ki ga je v obravnavo predložila Vlada Republike Slovenije.

---

Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu osebnih podatkov obsega manj zahtevne spremembe in dopolnitve veljavnega zakona iz leta 2004, s katerim je bil določen način uresničevanja ustavne pravice do varstva osebnih podatkov in s katerim so se v pravni red republike Slovenije prenesle določbe Direktive 95/46/ES o varstvu posameznikov pri obdelavi osebnih podatkov in prostem pretoku takih podatkov. Predlagani zakon prinaša administrativne razbremenitve posameznih upravljavcev, predvsem manjših gospodarskih subjektov ter olajšave z vidika oblik dostopa posameznikov do njihovih osebnih podatkov. Določbe predlaganega zakona bi zagotovile tudi uskladitev s spremembami zakona o prekrških iz leta 2006, hkrati pa bi upoštevale tudi uvedbo evra kot plačilnega sredstva.

Predlagatelj ocenjuje, da so predlagane spremembe kljub zadovoljivem izvrševanju veljavnega zakona dobrodošle, hkrati pa ne predstavljajo posega v bistvene pravice posameznikov, na katere se nanašajo osebni podatki in izvajanje nadzora nad varstvom osebnih podatkov.

Predlog prinaša razbremenitve za področja izdelave notranjih aktov s področja zavarovanja osebnih podatkov, priprave kataloga zbirk osebnih podatkov ter prijavljanja opisa zbirk osebnih podatkov v Register zbirk pri Informacijskem pooblaščenca. Omenjene razbremenitve so predvidene v korist le tistih upravljavcev osebnih podatkov, ki imajo manj kot 50 zaposlenih. Predlagane izjeme v korist določenega kroga gospodarskih subjektov so dopustne z vidika ustavnega načela sorazmernosti, dopuščajo pa jih tudi določbe člena 17, prvega odstavka, drugega stavka in člena 18, drugega odstavka Direktive 95/46/ES, kot del t.i. polja proste presoje zakonodajalca. Z navedenimi izjemami je povezana tudi varovalna določba predlaganega novega petega odstavka 7. člena Zakona o varstvu osebnih podatkov, kjer so opredeljene kategorije upravljavcev osebnih podatkov, za katere izjeme ne veljajo, saj njihova dejavnost z vidika varstva pravic posameznika bolj omogoča kršitve varstva osebnih podatkov. V tem primeru gre za upravljavce, ki obdelujejo pomembnejše osebne podatke, ki imajo lahko večji vpliv na pravna razmerja ali stanje posameznika. Nobena izmed izjem ne bo veljala tudi za tiste zbirke osebnih podatkov, ki vsebujejo občutljive osebne podatke. Z administrativnimi razbremenitvami naj bi se dosegla razbremenitev upravljavcev (poslovnih subjektov) na področju, kjer administrativne ovire bistveno ne pripomorejo k povečanju varstva osebnih podatkov.

Obenem predlog zakona določa tudi določene olajšave za posameznike, na katere se nanašajo osebni podatki, predvsem glede oblik dostopa do njihovih osebnih podatkov. Predlagane spremembe 31. člena zakona o varstvu osebnih podatkov tako predvidevajo, da lahko posameznik v krajših rokih vloži zahtevo za dostop do osebnih podatkov, ki se nanj nanašajo. Z jasneje opredeljenimi pravili, ki določajo krajše roke za dostop do osebnih podatkov ter pravili glede višine materialnih stroškov, ki jih lahko zaračunavajo upravljavci za kopije in izpise v zvezi z osebnimi podatki, ki so jih dolžni posredovati po zakonu, se krepijo oblike uresničevanja varstva pravic posameznikov do seznanitve z njihovimi osebnimi podatki in je upoštevano načelo varstva pravic posameznika.

Spremembe zakona o varstvu osebnih podatkov so povezane tudi s spremembo zakona o prekrških iz leta 2006, le ta, namreč uvaja novo kategorijo storilca prekrška. Spremembe predstavljajo uskladitev kazenskih določb zakona o varstvu osebnih podatkov z določbami spremenjenega zakona o prekrških, obenem pa upoštevajo uvedbo evra kot plačilnega sredstva.

Komisija za politični sistem ocenjuje predlagane spremembe v zvezi z administrativnimi razbremenitvami pozitivno. Trend zmanjševanja administrativnih razbremenitev se kaže v številnih državah članicah Evropske Unije. Komisija se strinja z navedbami predlagatelja, ko pravi, da se z okrepitvijo določb o seznanitvah z osebnimi podatki, posameznikom olajša njihova pogostejša uporaba, kar lahko odločilno vpliva na preventivno preprečevanje morebitnih zlorab ali kršitev na področju varstva osebnih podatkov. Strinja se in želi hkrati opozoriti na dejstvo, da neobstoj splošne zavezujoče pravne ureditve podlage za zaračunavanje stroškov, posledično pomeni, da cena te storitve ni enotna ter se lahko prosto oblikuje. Prosto oblikovanje cene in njeno dejansko zaračunavanje stroškov s strani upravljavcev osebnih podatkov pa lahko pomeni nelegitimno in prikrito omejitev pravice do seznanitve z lastnimi osebnimi podatki. Komisija ocenjuje, da usklajevanje kazenskih določb zakona o varstvu osebnih podatkov z spremenjenim zakonom o prekrških povečuje pravno varnost, glede ukrepov kaznovanja na področju varstva osebnih podatkov.

Komisija za politični sistem je predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o varstvu osebnih podatkov podprla.

\* \* \*

Za poročevalca je bil določen predsednik komisije mag. Adolf Zupan.

Prvi odstavek 56. člena zakona o državnem svetu - državni svet in njegova delovna telesa imajo pravico zahtevati od državnih organov pojasnila in podatke v zvezi z zadevami, ki jih obravnavajo

---

## **ODGOVOR MINISTRSTVA ZA ZDRAVJE**

na vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede ureditve razmer na Onkološkem inštitutu

---

V zvezi s pisnim vprašanjem državnega svetnika mag. Adolfa Zupana glede ureditve razmer na Onkološkem inštitutu, vam pošiljamo odgovor Ministrstva za zdravje na vprašanje.

Na Ministrstvu za zdravje se zavedamo težave, ki je nastala zaradi več kot deset let trajajoče gradnje, in prav zato posvečamo posebno pozornost reševanju te problematike. Tako izvajamo vse potrebne ukrepe za čim hitrejšo selitev v nove in primerne prostore. Imamo jasen načrt ukrepov za identificiranje in odpravo morebitnih napak pri gradnji Onkološkega inštituta, za dokončno ureditev novega Onkološkega inštituta in odpravo napak gradnje ter za selitev bolnikov v nove prostore. Razpisi za nabavo opreme so zaključeni.

Selitev v nove prostore se že izvaja, delno pa se je že zgodila. Na Onkološkem inštitutu je bila že izvedena selitev oddelka za informatiko, mali operacijski posegi se izvajajo v mnogih novih prostorih, v kratkem pa bo preseljen tudi radiološki oddelek. Glavnina nove opreme je ravno tako že dobavljena, manjka le del opreme iz zadnjega razpisa, ki smo ga, kot že omenjeno, uspešno zaključili. Ugotovitev Državne revizijske komisije, da je bil tudi zadnji revizijski zahtevek neizbranega ponudnika neupravičen, potrjuje, da smo tudi v postopku nabave zadnje opreme za Onkološki inštitut ravnali pravilno in zakonito, in da se ponudniki večkrat neupravičeno pritožujejo in zavlačujejo postopke. Za selitev iz stavbe A v nove prostore z dobavo preostale opreme, za katero že teče dobavni rok, tako ni več zadržkov. Skladno s podpisano pogodbo bo oprema dobavljena do konca julija letos, to pa je tudi rok za dokončno preselitev bolnikov iz stavbe A.

Dokončna selitev bo gotovo pomenila pomemben premik v izboljšanju razmer na področju onkologije, kljub temu pa je potrebno jasno povedati, da je zagotavljanje ustreznega zdravstvenega varstva obolelih za rakom, kot tudi dostopnost in strokovnost na področju onkologije v Sloveniji na visoki ravni, saj je bilo ravno to področje v vseh obdobjih vedno deležno primerne pozornosti. V letih 2001-2006 so se sredstva za onkologijo povečala za 80 odstotkov, medtem ko so ostale bolnišnične dejavnosti pridobile le 40 odstotkov več sredstev. Interes zdravstvene politike za izboljšanje razmer v onkologiji je bil s tem tudi finančno podprt.

Od samega začetka gradnje do 31.12.2006 je bilo v investicijski projekt vloženi 19.472.950.949,57 SIT od 01.01.2007 do danes pa 1.812.778,57 EUR. V prvem tednu aprila 2007 sta bila vzporedno objavljena še dva vzporedna razpisa in sicer za gradnjo in opremo montažnega nadzidka k objektu TRT (trakt radioterapije) z delovnimi prostori radiološkega osebja. Z zgraditvijo in opremo tega nadzidka bo gradnja prve faze Onkološkega inštituta končana. Iz švicarskega finančnega mehanizma v letošnjem letu predvidevamo še nabavo osmega, visoko zmogljivega linearnega pospeševalnika. Postopki za njegovo naročilo se bodo začeli, ko bodo sredstva švicarske finančne pomoči zagotovljena. V teku je izdelava investicijske dokumentacije. Za dokončanje OI bo potrebnih še približno 10.000.000 EUR, vključno s 6.645.049,20 EUR vredno opremo na način lizinga, ki bo plačana v 84 mesečnih obrokih po dobavi, vključno z gradnjo in opremo nadzidka nad TRT objektom in vključno z 8. linearnim pospeševalnikom iz švicarskega finančnega mehanizma.

Ministrstvo za zdravje je stalno namenjalo tudi dodatna sredstva za širitve programov s področja onkologije in sicer tako na primarni ravni kot tudi sekundarni ravni. V obdobju 2001 - 2006 je bilo tako širitvam programov namenjenih 20,6 milijonov EUR (4,9 milijard SIT). V okviru navedenih širitvev je ministrstvo za zdravje še posebno pozornost namenilo uvajanju zdravljenj z novimi biološkimi zdravili za sistemsko zdravljenje raka, za kar je bilo namenjenih 15,9 milijonov EUR (3,8 milijard SIT). Dodatna sredstva za širitve programov je ministrstvo za zdravje zagotovilo tudi v pogodbenem letu 2007 in sicer v višini 8,1 milijonov EUR (1,9 milijard SIT) na letni ravni, kar predstavlja 48,6% vseh dejanskih širitvev programov opredeljenih za pogodbeno leto 2007. Za zdravljenje z biološkimi zdravili je predvidenih 6,9 milijonov EUR (1,7 milijard SIT), kar bo zagotovilo dodatne obravnave 535 bolnikov. V okviru širitvev programov v pogodbenem letu 2007 je potrebno izpostaviti tudi uvedbo financiranja programa "Presejanja za rak debelega črevesa in danke za asimptomatično populacijo v starosti 50-69 let v dveh pilotnih regijah", v okviru katerega bo obravnavanih skoraj 135.000 oseb. Ob preteklih širitvah programov velja še posebej izpostaviti v letu 2006 uvedeno financiranje zdravljenja rakavih bolnikov na treh novih linearnih pospeševalnikih, kar je zagotovilo normalizacijo pred tem obstoječih čakalnih dob. Temu je bilo namenjenih 2 milijona EUR (470 milijonov SIT).

Vsako leto preko dodatnih sredstev zagotavljamo uvajanje vseh z onkološko dejavnostjo povezanih novih zdravstvenih programov (gre predvsem za uvajanje zdravljenj z novimi biološkimi zdravili), ki jih je v predhodnem letu s strokovnega vidika potrdil Zdravstveni svet. Za uvajanje novih načinov zdravljenja onkoloških bolnikov z biološkimi zdravili velja poseben protokol, ki definira postopek obravnave vloge ter vsebino vloge. Postopek se konča z obravnavo vloge na Zdravstvenem svetu kot najvišjem strokovnem organu na področju zdravstva v Sloveniji, ki novo metodo bodisi potrdi ali zavrne. V primeru potrditve vloge, to vlogo posreduje ministru za zdravje za uvedbo v model financiranja v naslednjem pogodbenem letu. Ministrstvo za zdravje je vsako leto preko dodatnih sredstev zagotovilo uvajanje vseh z onkološko dejavnostjo povezanih novih zdravstvenih programov (gre predvsem za uvajanje zdravljenj z novimi biološkimi zdravili), ki jih je v predhodnem letu s strokovnega vidika potrdil Zdravstveni svet.

Našteli smo nekaj ukrepov, ki kažejo na to, da se je v vseh teh letih za onkologijo v Sloveniji naredilo marsikaj, res pa je tudi, da bo marsikaj potrebno še postoriti in v zvezi s tem smo odprti za predloge za reševanje navedene problematike.

Vprašanje državnega svetnika mag. Adolfa Zupana je bilo objavljeno v Poročevalcu št. 12/07.

---

Sklep državnega sveta ob obravnavi zahteve državnega svetnika mag. Zlatka Jenka za dopolnitev odgovora na **pobudo v zvezi z uvedbo novega koridorja za prevoz nafte in naftnih derivatov čez Republiko Hrvaško.**

---

Državni svet Republike Slovenije je na 55. seji, dne 13. 6. 2007, v skladu z 41. členom v povezavi s 54. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval zahtevo **državnega svetnika mag. Zlatka Jenka** za dopolnitev odgovora na pobudo v zvezi z uvedbo novega koridorja za prevoz nafte in naftnih derivatov čez Republiko Hrvaško. Na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

#### **S K L E P:**

Državni svet Republike Slovenije podpira zahtevo državnega svetnika mag. Zlatka Jenka za dopolnitev odgovora za posredovanje Ministrstva za zunanje zadeve in Vlade Republike Slovenije pri uvedbi novega koridorja za prevoz nafte in naftnih derivatov čez Republiko Hrvaško.

#### **Obrazložitev:**

Državni svet je na 53. seji, dne 25. 4. 2007, sprejel pobudo v zvezi z uvedbo novega koridorja za prevoz nafte in naftnih derivatov čez Republiko Hrvaško, katero je posredoval Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zunanje zadeve.

Odgovor, ki ga je Vlada Republike Slovenije posredovala Državnemu svetu Republike Slovenije, ni zadovoljiv.

Vlada Republike Slovenije je v svojem odgovoru navedla splošno prizadevanje, po katerem naj bi Ministrstvo za zunanje zadeve RS stalno ščitilo slovenske gospodarske interese na območju Jugovzhodne Evrope. Tako naj bi vedno nasprotovalo tudi uveljavitvi koridorjev za prevoz nafte in naftnih derivatov čez Republiko Hrvaško, saj povzročajo slovenskim transportnim podjetjem nepotrebne stroške in nekonkurenčnost na trgu.

Odgovor navaja prizadevanja Vlade RS in Ministrstva za zunanje zadeve RS od uvedbe koridorjev naprej, vendar se njuna prizadevanja tudi končajo že v letu 2002. Odgovor

tudi navaja, da je Ministrstvo za zunanje zadeve RS od Ministrstva za morje, turizem promet in razvoj RH pridobilo podatke o tem, da RH pripravlja nov Zakon o prevozu nevarnih snovi, ki naj bil začel veljati 1.1.2008. V pripravi naj bi bila tudi sprememba odloka o cestah po katerih motorna vozila lahko prevažajo nevarne snovi. Sprememba tega odloka naj bi bila objavljena v hrvaškem uradnem listu v začetku junija 2007.

Po mnenju Državnega sveta je ravno ta podatek ključnega pomena za *ponovno posredovanje* Vlade RS in Ministrstva za zunanje zadeve RS še pred sprejemom hrvaškega zakona o prevozu nevarnih snovi in spremembe odloka o cestah, po katerih motorna vozila lahko prevažajo nevarne snovi, ki naj bi bil sprejet v zelo kratkem času.

Dejstvo je, da so bili omejitveni ukrepi s strani Hrvaške sprejeti pred dokončno izgradnjo t.i. istrskega ipsilona hrvaške avtoceste. S celotno izgradnjo avtocestnega dela A9 (Kaštel - Pula) se preko A8 (Kanfanar - Matulji) pride tudi s primorskega konca neposredno do Reke. Tako ni več potrebno zaradi varnosti pri prevozu nevarnih snovi iti prek Bregane do Zagreba in nato do Reke, pač pa tudi od Umaga naprej proti Reki.

Glede na navedeno naj Ministrstvo za zunanje zadeve Republike Slovenije skladno s 5. členom Zakona o zunanjih zadevah, Uradni list RS št. 113/03, z dne 20.11.2003 (prečiščeno besedilo) na zahtevo Državnega sveta RS *predlaga Republiki Hrvaški ukrepe za zagotovitev in uresničevanje zunanjepolitičnega interesa Republike Slovenije, ki ga predstavlja prevoz nafte in naftnih derivatov na oziroma prek Republike Hrvaške, skladno z vsemi pristojnostmi, ki jih ima ministrstvo oz. vlada na voljo.*

Odgovor, da si bo Ministrstvo za zunanje zadeve RS še naprej prizadevalo ščititi interese slovenskih transportnih podjetij na Hrvaškem in da bo po dokončni uveljavitvi napovedanih sprememb hrvaške zakonodaje preučilo z namenom ugotovitve njihove skladnosti z interesi Republike Slovenije, še ničesar ne pove o tem, kaj si bo prizadevalo še pred sprejemom, ko pa vendar vsi vemo, da je mogoče zakonske in podzakonske tekste veliko lažje spreminjati pred njihovim sprejemom kot pa po njih.

Glede na izgradnjo hrvaške avtoceste A9, ki izpolnjuje vse varnostne standarde, ni nobenega razloga, da ne bi mogli slovenski prevozniki priti z nevarnim tovorom prek t.i. istrskega ipsilona do Reke, kar predstavlja mnogo krajšo, cenejšo in s tem konkurenčnejšo pot. Menim, da je to dejstvo bistvenega pomena za posredovanje Republike Slovenije pri Republiki Hrvaški še pred sprejemom navedenih predpisov.

\* \* \*

Državni svet predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za zunanje zadeve, da zahtevo za dopolnitev odgovora preučita in nanjo čim prej odgovorita.



---

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika Dora Hvalice **glede delovanja Filmskega sklada Republike Slovenije**

---

Državni svet Republike Slovenije je na 55. seji, dne 13. 6. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice glede delovanja Filmskega sklada Republike Slovenije in na podlagi prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

**S K L E P :**

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Dora Hvalice in predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preučita in nanj odgovorita.

**Vprašanje** državnega svetnika Dora Hvalice **se glasi:**

Zakaj Filmski sklad Republike Slovenije, ki ga je ustanovila Vlada Republike Slovenije in deluje pri Ministrstvu za kulturo, ne opravlja svojih nalog v skladu z ustanovitvenim namenom?

**Obrazložitev:**

Filmski sklad Republike Slovenije ni objavil javnega razpisa za filmsko produkcijo za leto 2007. Nadzornemu svetu Filmskega sklada do junija 2007 niso bile predložene pogodbe o sanaciji in produkciji filmskih projektov za leto 2007, čeprav Filmski sklad razpolaga s sredstvi, ki bi jih moral vlagati v filmsko produkcijo. Kdo bo prevzel odgovornost za usoden zastoj slovenske filmske produkcije, ki naj bi tudi po izjavah ministra za kulturo v okviru kulturne politike imela prioriteto pomembnost?

\* \* \*

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije in Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preučita in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovorita.

---

Sklep državnega sveta ob obravnavi **vprašanja** državnega svetnika Antona Peršaka **o zagotavljanju socialne varnosti samozaposlenih na področju kulture in tudi športa ter sorodnih dejavnosti**

---

Državni svet Republike Slovenije je na 55. seji, dne 13. 6. 2007, v skladu z 41. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) obravnaval vprašanje **državnega svetnika Antona Peršaka** o zagotavljanju socialne varnosti samozaposlenih na področju kulture in tudi športa ter sorodnih dejavnosti in na podlagi

prvega odstavka 56. člena zakona o državnem svetu (Ur. l. RS, št. 100/05 - uradno prečiščeno besedilo) sprejel naslednji

### **S K L E P :**

Državni svet Republike Slovenije podpira vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka in predlaga Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve ter Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preučijo in nanj odgovorijo.

#### **Vprašanje državnega svetnika Antona Peršaka se glasi:**

Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve in Ministrstvu za kulturo kot matičnemu ministrstvu za samozaposlene na področju kulture zastavljam vprašanje o zagotavljanju socialne varnosti samozaposlenih na področju kulture in tudi športa ter sorodnih dejavnosti. Gre za vprašanje, **ali so zagotovljene vse možnosti, da samozaposleni v primeru nosečnosti, bolezni ali nesreče lahko uveljavlja pravico do nadomestila plače v času porodniškega dopusta, nadomestila v času bolezni ter pravico do otroškega dodatka?**

#### **Obrazložitev:**

V stikih s samozaposlenimi, zlasti tistimi na področju kulture in tudi ob razpravah o pripravi predloga novega nacionalnega programa za kulturo ter npr. tudi ob razpravah o novem zakonu o dohodnini, je bilo velikokrat izpostavljeno, da so t.i. samozaposleni v neenakopravnem položaju glede na zaposlene. Tako npr. na obrazcih za vloge za otroški dodatek po njihovem pričevanju sploh ni rubrike za samozaposlene ipd.

Po pričevanju številnih samozaposlenih ostaja odprto vprašanje, kako lahko samozaposlena mlada mati uveljavi pravico do nadomestila dohodka za čas porodniškega dopusta. Enako velja za čas odsotnosti z dela zaradi bolezni oz. za t.i. bolniško. Kako zagotoviti bolnemu samozaposlenemu nadomestilo dohodka v prvem mesecu bolniške glede na to, da nima delodajalca v pravem pomenu besede. Morebitni naročnik dela samozaposlenemu seveda ni delodajalec v običajnem pomenu besede in teh obveznosti ne prevzame. Ta vprašanja niso dovolj in ustrezno urejena in to povzroča samozaposlenim veliko težav in, lahko bi rekli, neenakopraven in tudi ponižujoč položaj.

\* \* \*

Državni svet Republike Slovenije predlaga Vladi Republike Slovenije, Ministrstvu za delo, družino in socialne zadeve ter Ministrstvu za kulturo, da vprašanje preučijo in v skladu s 96. členom poslovnika državnega sveta (Ur. l. RS, št. 44/93, 14/99, 2/04 in 18/05) nanj v roku 30 dni odgovorijo.